

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα 10434 ☎ 88 14 922 ☎ 88 15 393 ✉ info@omed.gr

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, Θεσσαλονίκη 54626 ☎ 517 128 ☎ 517 119

Προς:

- 1. Πανελλαδική Ένωση Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών-Τύπου και συναφών Επαγγελματιών, Αριστοτέλους 11-15, (6ος όροφος), 104 32 ΑΘΗΝΑ**
- 2. Ένωση Ιδιοκτητών Ημερήσιων Εφημερίδων Αθηνών, Μουρούζη 14, ΑΘΗΝΑ**

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

24/2001

Για τους όρους αμοιβής και εργασίας των Λιθογράφων-Τεχνιτών γραφικών τεχνών και Βοηθών αυτών, που απασχολούνται σε ημερήσιες εφημερίδες που είναι μέλη της «Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών

(Πράξη Κατάθεσης Υπ. Εργασίας και Κοιν. Ασφαλίσεων: 20/17-7-2001)

Σήμερα στις 20 Ιουνίου 2001, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10:00 π.μ./στα επί της οδού Πλ. Βικτωρίας αριθ. 7 – Αθήνα, γραφεία του Ο.ΜΕ.Δ., ο επιλεγείς με κλήρωση, σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 4 του Ν. 1876/1990 και τον Κανονισμό Καταστάσεως Μεσολαβητών – Διαιτητών, Διαιτητής Ιωάννης Θ. Μαντούβαλος, μετά από πρόσκληση σύμφωνα με το νόμο, εξέτασα την υπόθεση των πιο κάτω αναφερομένων διαδίκων μερών, για την επίλυση της συλλογικής διαφοράς εργασίας, που δημιουργήθηκε μεταξύ αφενός της συνδικαλιστικής οργάνωσης που εδρεύει στην Αθήνα με τη επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΛΙΘΟΓΡΑΦΩΝ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ – ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ» και αφετέρου της εδρεύουσας στην Αθήνα οργάνωσης με τη επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ».

Η διαφορά αφορά τη σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας ή την έκδοση διαιτητικής απόφασης που θα καθορίζει τους όρους αμοιβής και εργασίας των λιθογράφων – τεχνιτών γραφικών τεχνών και βοηθών αυτών, που απασχολούνται σε

ημερήσιες εφημερίδες, οι οποίες είναι μέλη της «Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών», για το έτος 2001.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης που έλαβε χώρα στις 20.6.2001 στα γραφεία του Ο.ΜΕ.Δ., παρέστησαν οι νόμιμα εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της «Πανελλαδικής Ένωσης Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών – Τύπου και Συναφών Επαγγελματιών» κ.κ. Δημήτριος Χαρός, Πρόεδρος του ΔΣ και Θωμάς Ντούλας, Γραμματέας του ΔΣ αυτής, αντιστοίχως. Η «Ένωση Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών» δεν παρέστη, ούτε εκπροσωπήθηκε με οποιοδήποτε τρόπο, αν και κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα.

Οι νόμιμοι εκπρόσωποι της παριστάμενης οργάνωσης ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί:

Ο Διαιτητής σύμφωνα με:

- α) Τις διατάξεις του άρθρου 16 του Ν. 1876/1990.
- β) Την με αριθμ. πρωτ. 164/29.12.2000 αίτηση της «Πανελλαδικής Ένωσης Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών – Τύπου και Συναφών Επαγγελματιών» για κίνηση των διαδικασιών μεσολάβησης (άρθρ. 15 του Ν. 1876/1990), που υπεβλήθη στον Ο.ΜΕ.Δ. και απευθυνόταν προς τον «Πανελλήνιο Σύνδεσμο Λιθογραφικών Επιχειρήσεων» και την «Ένωση Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών» και τα αιτήματα που διατυπώνονται στην εν λόγω αίτηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων.
- γ) Την με αριθμ. πρωτ. 010/11.4.2001 αίτηση για προσφυγή στη Διαιτησία που υπεβλήθη στον Ο.ΜΕ.Δ. από την «Πανελλαδική Ένωση Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών – Τύπου και Συναφών Επαγγελματιών», μετά την εκ μέρους της σύναψη κλαδικής Σ.Σ.Ε. με τον «Πανελλήνιο Σύνδεσμο Λιθογραφικών Επιχειρήσεων» και την διαπιστωθείσα από το Μεσολαβητή, με την υπ' αριθμ. πρωτ. 722/6.4.2001 Έκθεσή του (που επιδόθηκε στα ενδιαφερόμενα μέρη), άρνηση μεσολάβησης εκ μέρους της «Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών».
- δ) Την υπ' αριθμ. πρωτ. 885/30.4.2001 πρόσκληση για κοινή συνάντηση και ακρόαση των μερών στις 7.5.2001 και ώρα 10:30 π.μ. στα γραφεία του Ο.ΜΕ.Δ., με σκοπό την έκδοση Διαιτητικής Απόφασης, κατά την οποία προσήλθαν μεν οι εκπρόσωποι της «Πανελλαδικής Ένωσης Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών – Τύπου και Συναφών Επαγγελματιών», αλλά δεν προσήλθαν εκπρόσωποι της «Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών», σημειούμενου επίσης ότι κατά την προαναφερθείσα συνάντηση εμφανίσθηκε και εκπρόσωπος της «Ένωσης Τεχνικών Ημερήσιου και Περιοδικού Τύπου Αθηνών» και δήλωσε

ότι κατέθεσε στον Ο.ΜΕ.Δ., με αριθμ. πρωτ. 934/7.5.2001, αντίγραφο της από 4.5.2001 προσφυγής της ως άνω συνδικαλιστικής οργάνωσης προς την Επιτροπή του άρθρου 15 του Ν. 1264/1982 του Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία αμφισβητεί την αντιπροσωπευτικότητα για σύναψη Σ.Σ.Ε. της «Πανελλαδικής Ένωσης Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών – Τύπου και Συναφών Επαγγελματών»

και

- ε) Την, μετά την έκδοση της υπ' αριθμ. πρω.τ 4896/2001 απορριπτικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων) και την από 11.6.2001 αίτηση προς τον Ο.ΜΕ.Δ. της «Πανελλαδικής Ένωσης Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών – Τύπου και Συναφών Επαγγελματών», με αριθμ. πρωτ. 1228/13.6.2001 νέα πρόσκληση για κοινή συνάντηση και ακρόαση των μερών στις 20.6.2001 και ώρα 10:00 π.μ. στα γραφεία του Ο.ΜΕ.Δ., με σκοπό την έκδοση Διαιτητικής Απόφασης, συνάντηση κατά την οποία προσήλθαν μεν οι εκπρόσωποι της «Πανελλαδικής Ένωσης Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών – Τύπου και Συναφών Επαγγελματών», αλλά δεν προσήλθαν και πάλι οι εκπρόσωποι της «Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών»

και

ΑΦΟΥ ΕΛΑΒΕ ΥΠΟΨΗ ΤΟΥ

- 1 Τις απόψεις των εν διενέξει μερών, όπως προκύπτουν από τα στοιχεία του φακέλου που σχηματίσθηκε κατά τη διαδικασία μεσολάβησης.
- 2 Τα αιτήματα που διατυπώνονται στην προαναφερθείσα υπ' αριθμ. πρωτ. 164/29.12.2001 αίτηση της « Πανελλαδικής Ένωσης Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών – Τύπου και Συναφών Επαγγελματών» προς τον Ο.ΜΕ.Δ., για παροχή υπηρεσιών μεσολάβησης.
- 3 Την από 3.4.2001 (ΠΚ 29/4.4.2001) Κλαδική Σ.Σ.Ε., που συνήφθη μεταξύ του «Πανελλήνιου Συνδέσμου Λιθογραφικών Επιχειρήσεων» και της « Πανελλαδικής Ένωσης Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών – Τύπου και Συναφών Επαγγελματών» και αφορά τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στα εργαστήρια και εργοστάσια γραφικών τεχνών στην εκτυπωτική βιομηχανία και σε όλες τις φάσεις της παραγωγικής διαδικασίας, προεκτύπωσης, εκτύπωσης και μετεκτύπωσης και επεξεργάζονται χαρτί, πλαστικό και μέταλλο σε φύλλο ή ρολό, με ίδια ή ξένα μέσα παραγωγής, ανεξαρτήτως τεχνολογίας, καθώς και την ανάγκη (μετά τις απαραίτητες προσαρμογές) για ενιαία ρύθμιση με την

προαναφερθείσα Σ.Σ.Ε..

- 4 Τα υπ' αριθμ. πρωτ. 2/Φ.103-α'/10.1.2001 και 14/Φ.103-α'/13.3.2001 έγγραφα που κατέθεσε στον Ο.ΜΕ.Δ. η «Ένωση Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών», με τα οποία ισχυρίζεται ότι πλέον αντιπροσωπευτική οργάνωση των εργαζομένων για τη σύναψη κλαδικής Σ.Σ.Ε. είναι η «Ένωση Τεχνικών Ημερήσιου και Περιοδικού Τύπου Αθηνών», δηλ. οργάνωση με την οποία συμβάλλεται επί σειρά ετών.
- 5 Την, προς την Επιτροπή του άρθρου 15 Ν. 1264/1982 του Πρωτοδικείου Αθηνών, από 4.5.2001 (αριθμ. καταθ. 15/7.5.2001) προσφυγή της «Ένωσης Τεχνικών Ημερήσιου και Περιοδικού Τύπου Αθηνών», που στρέφεται κατά της « Πανελλαδικής Ένωσης Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών – Τύπου και Συναφών Επαγγελματιών», επί της οποίας δεν εξεδόθη μέχρι σήμερα απόφαση από την ως άνω Επιτροπή και από την οποία προσφυγή, ανεξαρτήτως της βασιμότητας ή μη του περιεχομένου της, προκύπτει, πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, αφού δεν κατετέθη εμπροθέσμως, ήτοι εντός της προθεσμίας των δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση του εγγράφου που προβλέπεται στο άρθρο 4 παρ. 2 του Ν. 1876/1990, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 παρ. 2 του αυτού Νόμου, γεγονός ερευνητέο και από το Διαιτητή προς της εκδόσεως αποφάσεως επί της προσφυγής εκ μέρους της Επιτροπής του άρθρου 15 Ν. 1264/1982 του Πρωτοδικείου Αθηνών, όπως τούτο συνάγεται από τη σχετική γραμματική διατύπωση του άρθρου 6 παρ. 2 του Ν. 1876/1990.
- 6 Την από 8.5.2001 (γεν. αριθμ. καταθ. 59348/2001 και αριθμ. καταθ. δικ. 5486/2001) αίτηση της «Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών» ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων) που στρέφεται κατ' εμού ως Διαιτητού και κατά του Ο.ΜΕ.Δ., με την οποία ζητούσε, για τους λόγους που εκθέτει στο ιστορικό της, τη μη έκδοση διαιτητικής απόφασης μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της τακτικής αγωγής, της οποίας η συζήτηση έχει ορισθεί για τις 16.10.2001 ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Προ της συζητήσεως της ως άνω αιτήσεως της «Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών» και κατόπιν αιτήματος της εν λόγω οργάνωσης, είχε χορηγηθεί από το αυτό Δικαστήριο προσωρινή διαταγή, με την οποία ανεστάλη η συνέχιση της διαιτητικής διαδικασίας μέχρι τη συζήτηση της ενδίκου αιτήσεως, πλην όμως η ως άνω προσωρινή διαταγή έπαυσε ισχύουσα, αφού μετά την εκδίκαση της αίτησης που έλαβε χώρα στις 30.5.2001, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 4896/2001 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων), η οποία για τους λόγους που εκτίθενται στο σκεπτικό αυτής, απέρριψε την από 8.5.2001 αίτηση της «Ένωσης Ιδιοκτητών

Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών».

- 7 Την από 11.6.2001 (αριθμ. πρωτ. 1225/13.6.2001) αίτηση της « Πανελλαδικής Ένωσης Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών – Τύπου και Συναφών Επαγγελματιών», με την οποία, το μεν γνωστοποιείται προς τον Ο.ΜΕ.Δ. η εκ μέρους του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών απόρριψη της αίτησης της «Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών» για λήψη ασφαλιστικών μέτρων και για μη έκδοση διαιτητικής απόφασης, το δε ζητείται η επί του θέματος ενημέρωση του Διαιτητού, έτσι ώστε να συνεχισθεί η διακοπέισα διαδικασία και να εκδοθεί διαιτητική απόφαση.
- 8 Την από 11.6.2001 δήλωση της «Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών» που επιδόθηκε στις 13.6.2001, με την οποία, για τους λόγους που εκτίθενται αναλυτικά στην ως άνω δήλωση, καλείται ο Διαιτητής να μην προχωρήσει σε έκδοση διαιτητικής απόφασης, διότι προσκρούει στην ΔΣΕ 154.
 - Ειδικότερα, επί των αιτιάσεων «Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών» που αναφέρονται στην ως άνω εξώδικη δήλωση και σε προηγούμενα έγγραφα και δικόγραφα της, θα πρέπει να ληφθούν τα ακόλουθα:
 - I. Το σύστημα διαιτησίας που θεσπίζει ο Ν. 1876/1990 είναι σύμφωνο με το Σύνταγμα. Τούτο προκύπτει από τα άρθρα 22 παρ. 2 και 23 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος, από τα οποία συνάγεται πέραν πάσης αμφιβολίας ότι η διαιτησία είναι παραπληρωματικός θεσμός του θεσμού των συλλογικών διαπραγματεύσεων, γεγονός που σημαίνει ότι το Σύνταγμα αναγνωρίζει στις ρυθμίσεις της διαιτησίας την ίδια ρυθμιστική ισχύ, που αναγνωρίζει και στις συλλογικές συμβάσεις. Όπως προκύπτει από το άρθρο 14 του Ν. 1876/1990, η αναμορφωθείσα με τον ως άνω νόμο διαιτησία, περιέλαβε πλείστα όσα προαιρετικά στοιχεία και καθιέρωσε την πλήρη κυριαρχία των κοινωνικών εταίρων επί του θεσμού της διαιτησίας. Εξάλλου, το γεγονός ότι ο Ο.ΜΕ.Δ. είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου δεν προσκρούει στο άρθρο 22 παρ. 2 του Συντάγματος, το οποίο δεν ταυτίζει τη διαιτησία με την κρατική διαιτησία, αλλά αντιθέτως αφήνει την ευχέρεια στον κοινό νομοθέτη να διαμορφώσει τη διαιτησία κατά τον αποτελεσματικότερο τρόπο σύμφωνα με τις σύγχρονες αντιλήψεις, έτσι ώστε ο θεσμός να συμβάλλει στην προαγωγή των ελευθέρων διαπραγματεύσεων και της συλλογικής αυτονομίας.
 - II. Με το Ν.Δ. 4205/1961 κυρώθηκε και ενσωματώθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη η ΔΣΕ 98/1949, το άρθρο 4 της οποίας θεμελιώνει το

βασικό κανόνα της εκούσιας διαπραγμάτευσης και προαιρετικής διαιτησίας, αφού προβλέπει επί λέξει τα ακόλουθα: «Δέον να λαμβάνονται, εφ' όσον τούτο είναι αναγκαίον, μέτρα ανταποκρινόμενα εις τας εθνικάς συνθήκας δι' ων να ενισχύεται και να προωθείται η εις ευρυτάτην κλίμακα ανάπτυξης και χρησιμοποίησης διαδικασιών δ' ων εργοδοτάι και εργοδοτικάί οργανώσεις αφ' ενός και οργανώσεις εργαζομένων αφ' ετέρου να έρχονται εκουσίως εις διαπραγματεύσεις δια την, δια συλλογικών συμβάσεων, ρύθμισιν των όρων απασχολήσεως». Η επί του θέματος νομολογία των Ελληνικών Δικαστηρίων καταλήγει παγίως στο ότι το ως άνω άρθρο 4 της ΔΣΕ 98 δίνει απλώς κατευθυντήριες οδηγίες στους εθνικούς νομοθέτες για τη λήψη των αναγκαίων κάθε φορά μέτρων ενίσχυσης των διαπραγματεύσεων των μερών και για τη ρύθμιση με συλλογικές συμβάσεις των όρων εργασίας, καθώς και ότι το Ελληνικό Δίκαιο (που προβλέπει τον θεσμό της διαιτησίας) είναι εναρμονισμένο με το περιεχόμενο της ως άνω διατάξεως (ΟΛΣΤΕ 632/1978, ΤοΣ 1978 – ΟΛΣΤΕ 2289/1987 ΤοΣ 1987, 1040 επ. – ΟΛΑΠ 626/1980 ΕεργΔ 1980, 566 επ., ΟΛΑΠ 228/1982 ΕεργΔ 1982, 446, ΑΠ 1101/1987 ΕεργΔ 1987, 812, ΟΛΣΤΕ 4555, 4561 – 4569/1996 ΕεργΔ 1997, 197).

III. Η ΔΣΕ 154 «για την προώθηση της συλλογικής διαπραγμάτευσης» ψηφίσθηκε στη Γενεύη της Ελβετίας στις 19.6.1981 από τη Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (Δ.Ο.Ε.) και κυρώθηκε με το Ν. 2403/1996. Η εν λόγω ΔΣΕ εκδόθηκε από τη Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, διότι (όπως προκύπτει από το προοίμιο) κρίθηκε ότι «είναι επιθυμητό να καταβληθούν μεγαλύτερες προσπάθειες για την υλοποίηση ... ιδιαίτερα των γενικών αρχών που περιέχονται στο άρθρο 4 της σύμβασης του 1949 για το δικαίωμα οργάνωσης και συλλογικής διαπραγμάτευσης και στην παράγραφο 1 της σύστασης του 1951 για τις συλλογικές συμβάσεις». Πρέπει να σημειωθεί ότι η ΔΟΕ και μετά την ψήφιση της ΔΣΕ 154/81, θεωρεί ως θεμελιώδη σύμβαση την ΔΣΕ 98/1949 (Κουκιιάδης, Η αμφισβήτηση της συνταγματικότητας του συστήματος διαιτησίας, ΕΕΔ 1998, σελ. 530, σημ. 6), αφού η ΔΣΕ 154/1981 δεν αλλοιώνει βασικά τον κανόνα του άρθρου 4 της ΔΣΕ 98/1949, αλλ' οι λόγοι που ψηφίσθηκε ήταν, αφενός να καταβληθούν μεγαλύτερες προσπάθειες για την υλοποίηση των γενικών αρχών που περιέχονται στο άρθρο 4 της ΔΣΕ 98/1949 και αφετέρου να συμπληρωθούν οι κανόνες αυτοί με κατάλληλα μέτρα, βασισμένα στις αρχές τους. Περαιτέρω, στο ίδιο πνεύμα κινείται

το άρθρο 5 παρ. 2 της άνω ΔΣΕ, που αναφέρει ότι ανάμεσα στους σκοπούς της είναι: α) να ενθαρρύνεται η ανάπτυξη διαδικαστικών κανόνων που θα συμφωνούνται μεταξύ των μερών, β) να μην παρεμποδίζεται η συλλογική διαπραγμάτευση, γ) να θεσπίζονται τα όργανα και οι διαδικασίες ρύθμισης των εργατικών διαφορών με τέτοιο τρόπο, ώστε να συμβάλλουν στην προώθηση της συλλογικής διαπραγμάτευσης και το άρθρο 5 παρ. 1, όπου αναφέρεται ότι «πρέπει να λαμβάνονται μέτρα που να συμβιβάζονται με τις εθνικές συνθήκες, με σκοπό την προώθηση της συλλογικής διαπραγμάτευσης». Άλλωστε, στηριζόμενο στα προαναφερθέντα και το άρθρο 2 της ως άνω ΔΣΕ υποδεικνύει το επιθυμητό περιεχόμενο της συλλογικής διαπραγμάτευσης με ευρύτερο τρόπο και με σκοπό τον καθορισμό των όρων εργασίας και απασχόλησης και την επίτευξη οριστικής ρύθμισης των σχέσεων ανάμεσα στους εργοδότες και τους εργαζόμενους.

- IV. Από τα ανωτέρω συνάγεται, ότι ο ισχυρισμός της ΕΙΗΕΑ, βάσει του οποίου, μετά την με το Ν. 2403/1996 κύρωση της ΔΣΕ 154 (και συνεπώς του άρθρου 6 αυτής), αποκλείεται κάθε είδος υποχρεωτικής διαιτησίας, δεν ευσταθεί, αφού όπως εξετάθη τα αναφερόμενα στο άρθρο 6 της ΔΣΕ 154 δεν προσθέτουν οτιδήποτε στον κανόνα του άρθρου 4 της ΔΣΕ 98, που είχε κριθεί ως εναρμονισμένος με το Σύνταγμα και την εσωτερική νομοθεσία, δοθέντος ότι κατ' ουσίαν επαναλαμβάνουν την ερμηνεία που έχει υπάρξει για την ως άνω διάταξη, εκτός των άλλων και από την Επιτροπή Συνδικαλιστικών Ελευθεριών και την Επιτροπή Εμπειρογνομόνων της Δ.Ο.Ε., δηλ. ερμηνεία σύμφωνα με την οποία τα συστήματα υποχρεωτικής διαιτησίας δεν είναι συμβατά με τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις. Πρέπει να σημειωθεί ότι η διάταξη του άρθρου 6 της ΔΣΕ 154 αρκείται απλώς στη διευκρίνιση ότι οι διατάξεις της Σύμβασης δεν παρεμποδίζουν τη λειτουργία συστημάτων επαγγελματικών σχέσεων, στα οποία η συλλογική διαπραγμάτευση των μερών είναι εκούσια, γεγονός που σημαίνει ότι δεν απαγορεύει ευθέως τη θέσπιση από τον εθνικό νομοθέτη κάθε μορφή μη εκούσιας συλλογικής διαπραγμάτευσης (βλ. Α. Καζάκος «Υποχρεωτική διαιτησία και συλλογική αυτονομία», ΕΕΔ 56, σελ. 628 επ.), καθώς και ότι ο κανόνας είναι ο μηχανισμός της διαιτησίας, που προβλέπεται από το Ν. 1876/1990, δεν μπορεί (καταρχήν) να τεθεί σε λειτουργία, χωρίς την προηγούμενη κοινή βούληση των εργοδοτών και των εργαζομένων. Από την άποψη αυτή υπάρχει συμμετοχή (και των εργοδοτών και των εργαζομένων) στον προβλεπόμενο από το Ν. 1876/1990 μηχανισμό διαιτησίας (Κουκιιάδης,

«Η αμφισβήτηση της συνταγματικότητας της διαιτησίας,» ΕΕΔ 1998, σελ. 534).

V. Περαιτέρω, σχετικά με την υποχρεωτικότητα του συστήματος διαιτησίας του Ν. 1876/1990, θα πρέπει να ληφθούν και τα ακόλουθα:

α) Μία από τις βασικές επιλογές του Ν. 1876/1990, που συνάγεται τόσο από το γράμμα και το πνεύμα των διατάξεων του ως άνω Νόμου, όσο και από την Εισηγητική του Έκθεση, είναι η διαμόρφωση της μεσολάβησης σε κύρια επιλογή, ενώ η διαιτησία αποκτά πλέον (μετά την κατάργηση του Ν. 3239/1955) επικουρικό ρόλο. Ο ρόλος αυτός είναι κυρωτικός και ενεργοποιείται επικουρικά, όταν πλέον διαπιστώνεται συμπεριφορά αντίθετη στο πλαίσιο των αρχών του άρθρου 25 παρ. 3 του Συντάγματος, όπως οι αρχές αυτές εξειδικεύθηκαν με το άρθρο 281 ΑΚ, συνίσταται δε στη μονομερή προσφυγή στη διαιτησία, ως εύλογη κύρωση για το μέρος που με τη συμπεριφορά του ανατρέπει το πλαίσιο διαλόγου, που δημιουργεί η μεσολάβηση τρίτου. Η θέσπιση της διαιτησίας με αυτό το περιεχόμενο και αυτή τη διαδικασία, ήταν αποτέλεσμα συγκερασμού των απόψεων εργοδοτικής και εργατικής πλευράς και συμμόρφωσης του Έλληνα νομοθέτη προς τις τότε ισχύουσες υπ' αριθμ. 98/1949 και 154/1981 Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας (ανεξάρτητα από το εάν η τελευταία δεν είχε κυρωθεί ακόμα με νόμο κατά την εποχή εκείνη). Συνεπώς, προτεραιότητα για ρύθμιση των σχετικών θεμάτων παραχωρείται από το Ν. 1876/1990 στα μέρη της συλλογικής διαφοράς, αφού ο κανόνας του νομοθετικού πλαισίου είναι η προσφυγή στη διαιτησία να γίνεται με συμφωνία των μερών (άρθρ. 16 παρ. 1 στ. α Ν. 1876/1990). Ακόμη, σύμφωνα με το άρθρο 2 αρ. 8 του Ν. 1876/1990, η διαδικασία και οι όροι συλλογικής διαπραγμάτευσης, μεσολάβησης και διαιτησίας μπορούν να ρυθμισθούν με συλλογική σύμβαση εργασίας, ενώ στο άρθρο 14 παρ. 2 του Ν. 1876/1990 ορίζεται επί λέξει ότι «οι όροι της προσφυγής και η όλη διαδικασία καθορίζονται με τη συνομολόγηση σχετικών ρητρών στις συλλογικές συμβάσεις ή, σε περίπτωση που δεν συνομολογήθηκαν τέτοιες ρήτρες, με κοινή συμφωνία των μερών που διαπραγματεύονται. Αν λείπουν παρόμοιες συμφωνίες, εφαρμόζονται οι διατάξεις του νόμου αυτού».

Υπό το πρίσμα των παρατεθεισών ανωτέρω διατάξεων, καθώς και από πλειάδα άλλων διατάξεων του Ν. 1876/1990 (άρθρο 14 παρ. 1,

άρθρο 4 παρ. 2 εδ. γ' παρ. 3, άρθρο 15 παρ. 6, άρθρο 16 παρ. 1, άρθρο 14 παρ. 2, άρθρο 15 παρ. 3 και άρθρο 16 παρ. 4) συνάγεται ευχερώς, ότι το Ελληνικό σύστημα διαιτησίας και μεσολάβησης πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τις ΔΣΕ για τη λειτουργία των θεσμών αυτών, αφού ικανοποιεί το βασικό στόχο που είναι η προτεραιότητα των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Ειδικότερα, προκύπτει ότι θεμελιώδης αρχή του συστήματος μεσολάβησης και διαιτησίας του Ν. 1876/1990 είναι ότι τα μέρη μπορούν να καταρτίζουν, τα ίδια, με Σ.Σ.Ε. ή κοινές συμφωνίες, τους όρους προσφυγής στη μεσολάβηση ή στη διαιτησία, καθώς και την όλη διαδικασία. Οι σχετικές διατάξεις του Νόμου εφαρμόζονται επικουρικά, μόνο εάν δεν υπάρχουν τέτοιες Σ.Σ.Ε. ή συμφωνίες. Επομένως η μεσολάβηση και ιδιαίτερα η διαιτησία του Ν. 1876/1990, δεν αποβλέπει στην υποκατάσταση των διαπραγματεύσεων, αλλά έχει καθαρά οριακό (επιβοηθητικό – επικουρικό) χαρακτήρα, σε σχέση με τη συλλογική αυτονομία (άρθρο 14 παρ. 2 Ν. 1876/1990).

β) Η προσφυγή στη διαιτησία έχει τυπολογικό και όχι ουσιαστικό χαρακτήρα (βλ. Α. Καζάκος «Η Διαιτησία Συλλογικών Διαφορών Συμφερόντων» εκδ. Σάκκουλα, σελ. 140 επ.). Το κύριο χαρακτηριστικό της είναι ότι έχει ιδιότυπο κυρωτικό χαρακτήρα που αποβλέπει στην αναπλήρωση των ελλειμμάτων διαπραγματευτικής ισχύος μεταξύ συνδικαλιστικών οργανώσεων εργαζομένων και οργανώσεων εργοδοτών, ιδίως στην περίπτωση άρνησης του διαλόγου και των διαπραγματεύσεων ή άρνησης της πρότασης του μεσολαβητή. Έτσι η συλλογική αυτονομία δεν θίγεται σε όλη τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων, ακόμα και στο στάδιο της διαιτησίας, που δεν αποκλείεται να οδηγήσει σε κατάρτιση συλλογικής σύμβασης, ενώ η απόφαση του διαιτητή μόνο κατ' εξαίρεση υποκαθιστά την ελλείπουσα κοινή βούληση των μερών, μετά από στάθμιση των συμφερόντων τους, με βάση τις προτάσεις και τη σχετική τεκμηρίωσή τους, κατά τις διαπραγματεύσεις του σταδίου μεσολάβησης και διαιτησίας (βλ. και 27/98, 9/98, 4/98, 25/99, 5/2000, 17/2000 δ.α. του Ο.ΜΕ.Δ.).

- Μετά τις ανωτέρω σκέψεις και αφού κρίνονται αβάσιμοι οι εκ μέρους της ΕΙΗΕΑ επί του σημείου τούτου προβαλλόμενοι αντιθέτου περιεχομένου ισχυρισμοί της, το σύνολο των οποίων εξαντλείται στο να καταδείξει το παράνομο της έκδοσης διαιτητικής απόφασης.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΚΑΤΩΤΕΡΩ

Άρθρο 1

Πεδίο Ισχύος

Η παρούσα διαιτητική απόφαση καθορίζει τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων λιθογράφων – τεχνιτών γραφικών τεχνών και βοηθών αυτών, που απασχολούνται σε ημερήσιες εφημερίδες, οι οποίες είναι μέλη της «Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών», με τις κάτωθι ειδικότητες.

Άρθρο 2

Βασικά ημερομίσθια

Τα βασικά ημερομίσθια κατά κατηγορία εργαζομένων είναι τα εξής:

Ειδικότητες	Από 1.1.2001	Από 1.7.2001
A. Βοηθοί τεχνιτών της παρ. «ε»		
Κατά τον πρώτο χρόνο υπηρεσίας	8.220 δρχ.	8.390 δρχ.
Κατά το δεύτερο χρόνο υπηρεσίας	8.620 δρχ.	8.800 δρχ.
Κατά τον τρίτο χρόνο υπηρεσίας	9.660 δρχ.	9.850 δρχ.
Ειδικότητες	Από 1.1.2000	Από 1.7.2000
B. Λαμιναριστές, ρολοκόπτες, ρολοφορείς αμφίπλευρων ταχυπιστηρίων Offset, χειριστές συρταροκολλητικών διαμορφώσεων λιθογραφημάτων	10.270 δρχ.	10.480 δρχ.
Γ. Τεχνίτες φωτοσυνθέτες	9.710 δρχ.	9.900 δρχ.
Δ. Κόπτες – Φωτομεταφορείς	10.680 δρχ.	10.900 δρχ.
E. α) Τεχνίτες, εκτυπωτές, πιεστές, χειριστές χρυσωτικών μηχανών Offset, αυτόματης κοπτικής στράντζας διαμορφώσεως λιθογραφημάτων, χειριστές Scanner, φωτογράφοι, μοντέρ ρετουσέρ, ενθέτες, ηλεκτρονική ένθεση-σελιδοποίηση γραφίστες και μακετίστες λιθογραφημάτων, χειριστές βαθυτυπικών, φλεξογραφικών βερνικωτικών μηχανών, περιστροφικών πιεστηρίων και ταχυπιστηρίων Offset και μηχανών U.V. (γιουβί), μηχανών μηχανογραφικών εντύπων υγρά και ξηράς Offset και συντηρητές μηχανών, άνδρες και γυναίκες	11.300 δρχ.	11.500 δρχ.

β) Τεχνίτης υπεύθυνος μηχανής περιστροφικού ταχυπιαστήριου και κυλινδρικού περιστροφικού πιεστήριου OFFSET ΡΟΛΟΥ	11.800 δρχ.	12.000 δρχ.
Στ. Βοηθητικό προσωπικό (Στην κατηγορία αυτή υπάγονται οι μισθωτοί και ημερομίσθιοι, απασχολούμενοι σε γενικές βοηθητικές εργασίες που δεν απασχολούνται σε μία από τις ειδικότητες της παραγράφου «ε», καθώς και στην αποπεράτωση και διεκπεραίωση λιθογραφικών εργασιών και οι αποθηκάριοι εφοδιασμού υλικών).		
Κατά τον πρώτο & δεύτερο χρόνο υπηρεσίας	7.690 δρχ.	7.840 δρχ.
Κατά τον τρίτο & τέταρτο χρόνο υπηρεσίας	8.000 δρχ.	8.170 δρχ.
Κατά τον πέμπτο & άνω χρόνο υπηρεσίας	8.310 δρχ.	8.480 δρχ.

Για όλες τις παραπάνω κατηγορίες εργαζομένων είναι απαραίτητη η χορήγηση αναλυτικού εξοφλητικού σημειώματος ανά μήνα από τις Επιχειρήσεις.

Άρθρο 3

Οι εργαζόμενοι σε ταχυπιαστήρια Offset ρολού τετράχρωμης τουλάχιστον αμφίπλευρης εκτύπωσης αμείβονται με ημερομίσθια προσαυξημένο κατά πέντε τοις εκατό (5%) επί των βασικών ημερομισθίων του άρθρου 2.

Άρθρο 4

Τριετίες

Τα παραπάνω βασικά ημερομίσθια, προσαυξάνονται για κάθε συμπληρωμένη τριετία απασχόλησης στον κλάδο με επίδομα πέντε τοις εκατό (5%) και μέχρι πέντε (5) τριετίες.

Με τη συμπλήρωση είκοσι (20) ετών εργασίας στον κλάδο καταβάλλεται πρόσθετο επίδομα πολυετίας σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%).

Σαν υπηρεσία ή προϋπηρεσία για την εφαρμογή της σύμβασης νοείται ο χρόνος εργασίας σε οποιαδήποτε ειδικότητα λιθογραφίας κ.λπ., όπως αναφέρεται πιο πάνω, καθώς και ο χρόνος εργασίας στην ίδια επιχείρηση, ανεξάρτητα εάν αλλάξουν ειδικότητα.

Άρθρο 5

Επίδομα γάμου

Στους εργαζόμενους εγγάμους, χορηγείται επίδομα γάμου σε ποσοστό δέκα τοις

εκατό (10%) στα πιο πάνω βασικά ημερομίσθια, ανεξάρτητα αν ο σύζυγος εργάζεται, συνταξιοδοτείται ή ασκεί βιοποριστικό επάγγελμα. Επίσης το αυτό επίδομα χορηγείται σε α) άγαμους γονείς (γονείς οι οποίοι απέκτησαν ή ανεγνώρισαν το τέκνο τους, β) ευρισκόμενους σε κατάσταση χηρείας, γ) διαζευγμένους.

Άρθρο 6

Άδεια γάμου – γεννήσεως τέκνου

Καθιερώνεται άδεια 5 ημερών (μία εβδομάδα) λόγω γάμου με αποδοχές, για όλους τους εργαζόμενους, η οποία δεν θα συμψηφίζεται με την κανονική άδεια. Σε περίπτωση γεννήσεως τέκνου, ο πατέρας δικαιούται άδεια δύο (2) ημερών με αποδοχές.

Άρθρο 7

Άδεια τοκετού – θηλασμού

Στις εργαζόμενες μητέρες χορηγείται άδεια μιας ώρας ημερησίως με αποδοχές και για διάστημα δύο (2) ετών μετά τον τοκετό, έχοντας το δικαίωμα να έρχονται αργότερα ή να φεύγουν νωρίτερα κατά μία ώρα την ημέρα. Ύστερα από συμφωνία των μερών η μείωση του χρόνου εργασίας μπορεί να ορίζεται σε δύο ώρες επί ένα χρόνο μετά τον τοκετό.

Επίσης χορηγείται άδεια τοκετού και λοχείας δέκα επτά (17) εβδομάδων, η οποία κατανέμεται πριν και μετά τον τοκετό.

Άρθρο 8

Μετατροπή ημερομισθίου σε μισθό

Όσοι εργαζόμενοι ημερομισθιοι μετατρέπονται σε μισθωτούς, ο μηνιαίος μισθός τους διαμορφώνεται στο εικοσιεξαπλάσιο (χ 26) του ημερομισθίου τους. Κατά τα λοιπά, ισχύουν οι νόμοι περί μισθωτών.

Άρθρο 9

Ανθυγιεινό επίδομα

Τα παραπάνω βασικά ημερομίσθια των εργαζομένων, όπως ορίζει το άρθρο 2 της παρούσας,

α) Σε βαθυτυπίες, φλεξογραφίες (που χρησιμοποιούν διαλύτες), φούρνους μεταλλοτυπίας και σε εργασίες επαλείψεως σκόνης μαγνησίας και μπρουτζίνας, συστήματα U.V. (γιουβί), προσαυξάνονται με επίδομα ανθυγιεινής εργασίας σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) και

β) Στους εργαζόμενους στα κυλινδρικά περιστροφικά πιεστήρια και κυλινδρικά

περιστροφικά ταχυπιστήρια offset (εφόσον δεν είναι κλεισμένα μέσα σε ειδικό κουβούκλιο, ώστε να μειώνει το θόρυβο – θέρμανση, αναθυμιάσεις), προσαυξάνονται με επίδομα ανθυγιεινής εργασίας σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%).

Άρθρο 10

Επιδόματα

Όλα τα επιδόματα (τριετίες, γάμου και ανθυγιεινό) συμψηφίζονται με τυχόν μεγαλύτερες καταβαλλόμενες αποδοχές. Όταν υφίστανται καλύτεροι όροι εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 11

Προσαύξηση νυχτερινού

Στους παραπάνω μισθωτούς χορηγείται προσαύξηση σε ποσοστό εικοσιπέντε τοις εκατό (25%) επί του νομίμου μισθού, λόγω νυχτερινής απασχόλησης και από ώρα 10:00 μμ έως 6:00 πμ.

Άρθρο 12

Πέμπτη εβδομάδα αδείας

Εργαζόμενοι που έχουν συμπληρώσει υπηρεσία ή προϋπηρεσία: α) δέκα (10) ετών στον κλάδο ή β) δώδεκα (12) ετών γενικά, δικαιούνται αδείας τριών (3) εργασίμων ημερών με αποδοχές, επιπλέον της νόμιμης. Ως προϋπηρεσία για την εφαρμογή της άδειας αυτής, θεωρείται αυτή που διανύθηκε σε οποιονδήποτε εργοδότη και με οποιαδήποτε σχέση εξαρτημένης εργασίας.

Άρθρο 13

Επίδομα αδείας

Για όλους τους εργαζόμενους της παρούσας διαιτητικής απόφασης (Μισθωτοί – Ημερομίσθιοι) το επίδομα αδείας είναι δέκα επτά (17) καταβαλλόμενα ημερομίσθια.

Άρθρο 14

Άδεια σπουδαστών

Στους σπουδαστές και μαθητές χορηγούνται δύο (2) 15νθήμερες άδειες άνευ αποδοχών κατά τη διάρκεια των εξετάσεών τους.

Άρθρο 15

Χορήγηση γάλακτος

Στους εργαζόμενους ειδικά σε φούρνους μεταλλοτυπίας, βαθυτυπικά, φλεξογραφικά

(που χρησιμοποιούν διαλύτες) και κυλινδρικά πιεστήρια και ταχυπιεστήρια Offset, στους εργαζόμενους στην αποπεράτωση και διεκπεραίωση των περιστροφικών κυλινδρικών λιθογραφικών εργασιών, στους βοηθούς και τεχνίτες που εργάζονται στην εξαγωγή επίπεδης Offset, εφόσον η μηχανή εργάζεται με σκόνη ή και σύστημα U.V. (γιουβί) στους εργαζόμενους σε εργασία επάλειψης μπρουτζίνας, καθώς και στους συντηρητές περιστροφικών μηχανών Offset, χορηγείται ημερησίως 500 γραμμάρια γάλα, απαγορευόμενης της χορήγησης αντί αυτού οιαδήποτε αντιτίμου.

Άρθρο 16

Φόρμες εργασίας

Σε όλους τους μισθωτούς χορηγούνται δύο φόρμες εργασίας, οι οποίες ανήκουν στην κυριότητα του εργοδότη και αντικαθίστανται κάθε χρόνο εάν έχουν φθαρεί.

Άρθρο 17

Ώρες εργασίας

- α) Οι ώρες εβδομαδιαίας εργασίας ορίζονται σε σαράντα (40) κατανομημένες σε πενήνήμερη εβδομάδα εργασίας από Δευτέρα έως Παρασκευή.
- β) Εφόσον οι παραπάνω μισθωτοί απασχολούνται κατά πλήρες νόμιμο ωράριο εργασίας σε μία επιχείρηση, απαγορεύεται η οποιαδήποτε απασχόλησή τους και σε άλλη επιχείρηση.
- γ) Ιδιαίτερη προσοχή δίδεται στην τήρηση εφαρμογής του ωραρίου εργασίας σύμφωνα με τη θεωρημένη κατάσταση της Επιθεώρησης Εργασίας.

Άρθρο 18

Σύνθεση μηχανών

Σε κάθε εργοστάσιο ή εργαστήριο που έχει εκτυπωτικές μηχανές ο αριθμός των εκτυπωτών τεχνιτών θα είναι ίσος με τον αριθμό των εν λειτουργία πιεστηρίων. Η δε σύνθεση του προσωπικού είναι ως ακολούθως:

Μηχανές Offset:	Μονόχρωμη μηχανή:	ένα (1) άτομο
	Δίχρωμη μηχανή:	δύο (2) άτομα
	Τετράχρωμη μηχανή:	τρία (3) άτομα
Μηχανές Βαθουτυπίας:	Μέχρι 5 χρώματα:	δύο (2) άτομα
	Άνω των 5 χρωμάτων:	τρία (3) άτομα
Μηχανές φλεξογραφίας:	Ελάχιστο	δύο (2) άτομα
Μηχανές μηχ/κών εντύπων:	Μέχρι 2 χρώματα:	ένα (1) άτομο
	Από 3 χρώματα και πάνω:	δύο (2) άτομα

Η ελάχιστη σύνθεση στα κυλινδρικά περιστροφικά ταχυπιστήρια OFFSET ρολού, καθορίζεται ως εξής:

- 1 Για τις 16σέλιδες μηχανές 5 άτομα:
 - α) Δύο (2) τεχνίτες εκ των οποίων ο ένας (1) είναι υπεύθυνος μηχανής.
 - β) Δύο (2) βοηθοί τεχνιτών.
 - γ) Ένας (1) ρολοφορέας.
- 2 Για τις 32σέλιδες μηχανές και άνω 6 άτομα.
 - α) Δύο (2) τεχνίτες εκ των οποίων ο ένας (1) είναι υπεύθυνος μηχανής.
 - β) Τρεις (3) βοηθοί τεχνιτών.
 - γ) Ένας (1) ρολοφορέας ανά ρολό χάρτου.

Άρθρο 19

Συνθήκες υγιεινής – ασφάλειας

Οι εργοδότες υποχρεούνται να εφαρμόζουν στους χώρους εργασίας τα οριζόμενα στον Ν. 464/68 και Ν. 1568/85.

Το ΠΔ 398/94 που εκδόθηκε σε εκτέλεση του Ν.1568/85 και αφορά την Υγιεινή και Ασφάλεια της εργασίας των εργαζομένων και αφορά τους εργαζόμενους σε οθόνες οπτικής απεικόνισης έχουν εφαρμογή και δεσμεύουν τους υπαγόμενους στην παρούσα εργοδότες.

Άρθρο 20

Αποδοχές ανώτερες απ' αυτές που καθορίζονται με την παρούσα ή ευνοϊκότεροι όροι εργασίας, που προβλέπονται από νόμους, διατάγματα, υπουργικές αποφάσεις, Σ.Σ.Ε. ή ΔΑ, έθιμα κ.λ.π., δεν θίγονται και εξακολουθούν να ισχύουν.

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από 1η Ιανουαρίου 2001 και λήγει την 31 Δεκεμβρίου 2001.

*Ημερομηνία έκδοσης Διαιτητικής Απόφασης
Αθήνα, 22 Ιουνίου 2001*

Ο ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ